

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر آموزش به همراه بر اساس نظریه بندورا، بر خودکارآمدی زایمان مادران باردار در شهر مشهد طی سال ۱۳۹۷

محل انتشار:

مجله علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی ایلام، دوره 31، شماره 5 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

ناهید ملکی - *Midwifery and Reproductive Health Dept, Nursing and Midwifery school, Shahroud University of Medical Sciences, Shahroud, Iran*

مرضیه نجار محی آبادی - *Midwifery Dept, Nursing and Midwifery school, Rafsanjan University of Medical Sciences, Rafsanjan, Iran*

سکینه صدیقی - *Nursing Dept, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran*

خلاصه مقاله:

مقدمه: خودکارآمدی طی زایمان ارزیابی فرد از توانایی اش برای مقابله با استرس و اجرای رفتارهای ضروری، به ویژه در مقابله با درد زایمان است. زنانی که در بارداری از حمایت نزدیکان خود بهره مند می شوند، احساس توانایی بیشتری دارند. درباره پیامد مشارکت دادن همراه در آموزش های حین بارداری و یا حضور آنان طی فرایند زایمان، یافته های ضدونقیضی وجود دارد؛ بنابراین، این پژوهش با هدف تعیین تاثیر آموزش به همراه بر اساس نظریه بندورا بر خودکارآمدی مادر باردار طی زایمان انجام شد. مواد و روش ها: این کارآزمایی بالینی تصادفی در سال ۱۳۹۷ بر روی ۶۰ مادر باردار نخست زای مراجعه کننده به بیمارستان ام البنین مشهد انجام گردید که به صورت در دسترس انتخاب شدند و به صورت تصادفی، در دو گروه مداخله و کنترل قرار گرفتند. کلاس آمادگی زایمان برای گروه کنترل در ۸ جلسه ۹۰ دقیقه ای، به صورت شفاهی و عملی برگزار گردید. برای گروه مداخله علاوه بر این، جلسات آموزشی بر اساس نظریه بندورا، مشتمل بر دو جلسه مشترک برای همراه و مادر و دو جلسه به تنهایی برای همراه برگزار شد. پیش و بلافاصله پس از پایان آموزش، پرسش نامه ویژگی های دموگرافیک و خودکارآمدی زایمان (لوی، ۱۹۹۳)، از سوی دو گروه تکمیل گردید. داده ها با استفاده از آزمون های تی مستقل، آزمون تی زوجی، من ویتنی و ویلکاکسون در نرم افزار SPSS ۷۰۱.۱۶ تحلیل شد. سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵ در نظر گرفته شد. یافته های پژوهش: میانگین سن مادران گروه مداخله ۲۶/۳۸±۷/۲ و گروه کنترل ۲۸/۲۸±۹/۵ سال بود. نسبت همراه با مادر در بیشتر موارد، خواهر بود (۳/۷۳ درصد). پیش از مداخله، میانگین خودکارآمدی زایمان در گروه مداخله ۵/۸۲±۳/۲۲ و در گروه کنترل ۵/۸۷±۴/۳۲ بود (P=۰.۴۹۲)، آزمون تی مستقل). پس از مداخله، میانگین خودکارآمدی زایمان در گروه مداخله ۴/۱۳۲±۵/۱۸ و در گروه کنترل برابر با ۲/۱۱۵±۴/۲۶ شد (P=۰.۰۰۶، آزمون من ویتنی). خودکارآمدی زایمان پس از مداخله در مقایسه با قبل، در گروه مداخله ۹/۴۹±۳/۳۱ و در گروه کنترل ۷/۲۷±۵/۲۹ افزایش داشت (P=۰.۰۰۷، آزمون من ویتنی). در مقایسه درون گروهی، در گروه مداخله تفاوت پس با پیش از مداخله، معنی دار بود (P<۰.۰۰۱، آزمون تی زوجی). بحث و نتیجه گیری: آموزش به همراه بر اساس نظریه بندورا بر خودکارآمدی مادر باردار در زایمان تاثیر دارد. استفاده از آن به عنوان یک روش آموزشی به منظور آمادگی برای زایمان پیشنهاد می گردد.

کلمات کلیدی:

Companion, Education, Natural Childbirth, Psychological Theory, Self Efficacy
زایمان طبیعی، آموزش، همراه، خودکارآمدی، نظریه روان شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1897450>

